ΠΟΡΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΥΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΜΑΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23/4 18.00 ΠΛ. ΚΥΨΕΛΗΣ

Την Παρασκευή 23/4 καλούμε σε διαδήλωση – πορεία. Εμείς που για άλλη μια φορά φάνηκε πόσο αναλώσιμες και αναλώσιμοι είμαστε για το κράτος και τα αφεντικά. Οι εργαζόμενες στα σούπερ μάρκετ, στα νοσοκομεία, οι εσωτερικές οικιακές βοηθοί, οι ντελιβεράδες, αυτοί που έχουμε χάσει τις δουλειές μας, που είδαμε τον μισθό μας να μειώνεται. Εμείς που μας απομόνωσαν και μας καθήλωσαν σε μια οθόνη υπολογιστή αναγκάζοντας μας να δουλεύουμε όλη μέρα από το σπίτι με περισσότερα έξοδα και λιγότερα λεφτά. Εμείς που δεν πήραμε επιδόματα, γιατί δουλεύαμε μαύρα και εκείνες που δεν θα χαρούμε καλοκαίρι, γιατί θα μας ξεζουμίσει η τουριστική βιομηχανία. Όλες και όλοι που αντιμετωπίσαμε την ασφυξία των σπιτιών μας, την πατριαρχική και οικογενειακή βία, τις κρίσεις πανικού και την κατάθλιψη. Εμείς που μας κυνήγησαν οι μπάτσοι, επειδή βγήκαμε και μας κόψαν πρόστιμα, επειδή θελήσαμε να πάρουμε λίγο παραπάνω καθαρό αέρα.
Το κράτος μας έκλεισε στα σπίτια. Την ίδια στιγμή μας στοίβαξε στα λεωφορεία και τους χώρους δουλειάς. Κάποιους από εμάς έγκλειστους στα ψυχιατρεία, στα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστριών και τις φυλακές, μας ξανά-καταδίκασε σ' έναν αργό σωματικό και ψυχικό θάνατο. Τους άστεγους και τις τοξικοεξαρτημένες, τα άτομα με αναπηρία και τα παιδιά τα οδήγησε σε περισσότερους αποκλεισμούς. Κατέστησε παράνομους τους δημόσιους χώρους και την συναναστροφή των ανθρώπων. Γέμισε με μπάτσους την πόλη, μπάτσοι για κάθε πτυχή της ζωής μας. Τα επιτελεία του μας είπαν, ότι ιός κολλάει στα πάρκα και στα βουνά, στις θάλασσες και τις πλατείες, ενώ ταυτόχρονα η εκμετάλλευση και η ιδιωτικοποίηση των δημόσιων χώρων εντείνεται.
Τα μήντια για άλλη μια φορά μιλάνε τη γλώσσα της αστυνομίας και τα επιστημονικά επιτελεία έγιναν η φωνή των αφεντικών. Επιχείρησαν να μας γεμίσουν με ενοχές για να ξεπλύνουν τις ευθύνες τους. Μετέτρεψαν τη ζωή μας σε σενάριο επιστημονικής φαντασίας με άσχημο τέλος, μια κανονική δυστοπία. Εμείς όμως δεν κατηγορήσαμε ποτέ τη διπλανή και τον διπλανό μας. Πολλές από εμάς, τον τελευταίο έναν χρόνο δεν καθίσαμε σπίτια μας. Μουδιάσαμε μεν, αλλά βγήκαμε και κερδίσαμε τον δρόμο. Οργανώσαμε και στηρίξαμε πορείες ενάντια στην πανεπιστημιακή αστυνομία, πορείες ως ένδειξη αλληλεγγύης στον απεργό πείνας Δημήτρη Κουφοντίνα, αντιφασιστικές πορείες και διαδηλώσεις ενάντια στις απαγορεύσεις και την καραντίνα, πορείες ενάντια στην αστυνομική βία. Ήμασταν όλοι και όλες στην Νέα Σμύρνη, εκεί ο κόσμος έδωσε μια μαζική απάντηση ενάντια στην αστυνομοκρατία. Δηλώνουμε την απεριόριστη αλληλεγγύη μας στις/στους συλληφθέντες των αντικατασταλτικών πορειών που κακοποιήθηκαν σεξουαλικά και βασανίστηκαν. Θα αγωνιστούμε για να αποφυλακιστούν άμεσα οι προφυλακισμένοι της Νέας Σμύρνης, τρεις άνθρωποι που τους στερείται παραδειγματικά η ελευθερία τους.
Την Παρασκευή 23/4 καλούμε σε διαδήλωση-πορεία. Γιατί καταλαβαίνουμε ότι η αυτή κατάσταση τρομοκρατίας, ανελευθερίας, σύγχυσης κι ανασφάλειας αποτελεί την τέλεια ευκαιρία για την διατήρηση και επέκταση της εξουσίας τους. Γιατί δεν ανεχόμαστε να βλέπουμε τους ανθρώπους διασωληνωμένους σε διαδρόμους νοσοκομείων και οποιαδήποτε άλλη ανάγκη για ιατρική περίθαλψη να είναι αδύνατη. Γιατί ξέρουμε ότι η αστυνομία πολλαπλασιάζεται, για να διασφαλίσει τα συμφέροντα του κράτους και των αφεντικών. Γιατί δεν αντέχουμε άλλο έλεγχο και απαγορεύσεις και δεν ανεχόμαστε οι ζωές μας να ορίζονται από έξι κωδικούς. Τα καλύτερα δεν θα 'ρθουν από μόνα τους. Ο ένας χρόνος καραντίνας επιβεβαίωσε ότι δεν πρέπει να έχουμε καμιά εμπιστοσύνη στο κράτος, σε κανέναν σωτήρα, κανέναν πολιτικό και κανέναν μπάτσο. Μπροστά σ' αυτήν την νέα κρίση του καπιταλιστικού συστήματος που δεν είναι απλά υγειονομική, αλλά κοινωνική και οικονομική, εμείς είμαστε αυτές και αυτοί, που θα καλεστούμε για άλλη μια φορά να πληρώσουμε τα σπασμένα.
Δεν υπάρχει άλλη λύση από το να δημιουργήσουμε σχέσεις ζωής κι αγώνα στις γειτονιές μας, να οργανωθούμε στους χώρους δουλειάς, στα πανεπιστήμια, σε κάθε κοινωνικό πεδίο και να μην επιτρέψουμε την περαιτέρω υποτίμηση των ζωών μας. Δεν υπάρχει άλλη λύση από το να κατεβαίνουμε συνεχώς στον δρόμο και να προτάσσουμε τη σύγκρουση με αυτούς που παίρνουν αποφάσεις για εμάς, χωρίς εμάς και εις βάρος μας.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΙΣ/ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΙΣΕΣ/ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ. ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ ΔΙΑΔΗΛΩΤΩΝ

ΒΓΑΙΝΟΥΜΕ ΣΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑ, ΣΠΑΜΕ ΤΗΝ TV,
ΜΕ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΚΙ ΑΓΩΝΑ, ΑΝΘΙΖΕΙ Η ΖΩΗ.

Στέκια, καταλήψεις, αναρχικές ομάδες
και συντρόφισσες/οι από τις γειτονιές του κέντρου

RALLY AGAINST THE INTERDICTIONS AND THE DEGRADATION OF OUR LIVES.

FRIDAY 23/4 6PM AT KIPSELI SQUARE

On Friday the 23rd of April we call to a rally. We are the ones who are once more expendables for the state and the bosses. The ones working in supermarkets and hospitals, the internal nurses and the delivery drivers, the ones who lost their jobs and who saw our salaries being diminished. We are the ones who have been forced into isolation and in front of a computer screen, in order to work all day from our homes, having to deal with more expenses and less money. We are the ones who have never received any handouts from the state, since we are forced to work without insurance. The ones for whom summer vacations are just the period we are being exploited by the tourism industry. We are all those who had to deal with our suffocating homes, the patriarchal and domestic violence, panic attacks and depression. Who were chased and fined by cops for hanging out at squares, where we were trying to find a bit more space and clear air.
The state locked us up in our houses and decided that public places and human interaction are illegal. It filled the city with cops and gave them the power to control every aspect of our lives. They told us that the virus spreads in parks, squares, mountains and at the beach. Interestingly, these are all the places that they exploit and destroy for profit every day. At the same time, it forces us to work in overcrowded spaces and to get there by overcrowded buses and trains. As for all the outcasts, whether they are in prisons and detainment camps, or in psychiatric hospitals, their sentence now includes a slow physical and mental death. To homeless people, drug addicts, people with disabilities and children, it offers more poverty and exclusions.
The media quickly became the voice of the police and the various scientific committees that of our bosses. They filled us with guilt to cover their liability and disregard. They transformed our lives in a science-fiction scenario with a bad ending, that closely resembles a dystopia.
For us though, the people next to us were never dangerous or at fault. Many of us, during this past year, did not sit home. We might have been numbed for a bit, but we then went out and took over the streets. We supported the demos of people that fought for a variety of reasons and we organized our own. We fought against the police getting inside the universities, we supported the hunger strike of Dimitris Koufontinas, and we resisted the brutality of the police. We were in Nea Smirni, where fear changed sides over to that of the state. We are in complete solidarity with the three detainees of the riots in Nea Smirni, that were sexually abused, tortured and imprisoned under false pretenses due to the vindictiveness of cops and we will fight for their freedom.
On Friday the 23rd of April, we call to a rally, because we understand that this situation of constant terror, interdictions, confusion and insecurity is the perfect opportunity for the state to preserve and extend its authority. Because we will not stand idly, while people die in the corridors of understaffed and underfunded hospitals and while any other form of medical care is non existent. Because we know that the mass hirings in the police force are not for our protection, but for the interests of their economy. Because we will not stand even more control and interdictions and we will not allow our lives to be defined by six keywords any more.
Better times will not come by themselves. One year of quarantine has proven that we should not have any confidence in the state and its political parties, to no savior, no politician and no cop. In front of this new systemic crisis, which is not only a health-crisis, but a socioeconomic one too, we are the ones who will once more pay the price. There is no other solution, apart from creating life-long relations of struggle in our neighborhoods, from taking the streets at every opportunity and from confronting those that decide for us, without us and against us.

SOLIDARITY TO THE ARRESTED PEOPLE OF NEA SMIRNI IMMEDIATE RELEASE OF THE THREE DETAINED PROTESTERS

GO OUT IN THE NEIGHBORHOOD, TURN OFF THE TV WITH CLASH AND STRUGGLE, LIFE FLOURISHES

Squats, anarchist groups and comrades from
the neighborhoods of the center of Athens

MARCHE CONTRE LES INTERDICTIONS ET LA DÉGRADATION DE NOS VIES.

VENDREDI 23/4, 18H, PLACE KIPSELI

Le vendredi 23 avril, nous appelons à un rassemblement. C'est nous qui sommes, pour encore une fois, des produits jetables pour l'État et les patrons. Ceux qui travaillent dans les supermarchés et les hôpitaux, les infirmières internes et les chauffeurs-livreurs, ceux qui ont perdu leur emploi et qui ont vu leurs salaires diminuer. Nous sommes ceux qui ont été contraints à l'isolement, devant un écran d'ordinateur pour travailler toute la journée dans leurs maisons, avec plus de dépenses et moins d'argent. Nous sommes ceux qui n'ont jamais reçu d'aide de l'État, car ils sont obligés de travailler sans assurance. Ceux pour qui les vacances d'été ne sont rien de plus que la période pendant laquelle ils sont exploités par l'industrie du tourisme. Nous sommes tous ceux qui devraient faire face à nos maisons étouffants, à la violence patriarcale et domestique, aux attaques de panique et à la dépression. Qui ont été chassés par les flics sur des places, où nous essayions de trouver un peu plus d'espace et d'air.
L'État nous a enfermés dans nos maisons et a décidé que les lieux publics et les interactions humaines étaient illégaux. Il a rempli la ville avec de flics et leur a donné le pouvoir de contrôler tous les aspects de notre vie. Le gouvernement nous a dit que le virus se propage dans les parcs, les places, les montagnes et à la plage, en effet dans tous les endroits qu'ils exploitent et détruisent chaque jour pour leurs intérêts économiques. En même temps, il nous oblige à se trouver chaque jours dans des espaces surpeuplés, comme les usines, le bus et les trains. Pour les exclus, qu'ils soient dans des prisons et aux camps de detention, ou sur les hôpitaux psychiatriques, leur peine comprend maintenant une lente mort physique et mentale. Aux sans-abri, aux toxicomanes, aux personnes handicapées et aux enfants, il offre plus de pauvreté et d'exclusions.
Les médias sont rapidement devenus la voix de la police et les différents comités scientifiques celle de nos patrons. Ils nous ont remplis de culpabilité pour couvrir leur responsabilité et leur mépris. Ils ont deplacé nos vies dans un scénario de science-fiction avec une mauvaise fin, qui ressemble beaucoup à une dystopie. Pour nous, les gens presque de nous n'étaient jamais dangereux ou coupables. On est parmi ceux que cette dernière année, ne sont pas restés à la maison. Nous avons peut-être été engourdis pendant au debut, mais nous sommes ensuite sortis dans les rues. Nous avons soutenu les démos de personnes qui se sont été mobilisés pour diverses causes. Nous nous sommes battus contre l'entrée de la police dans les universités, nous avons soutenu la grève de la faim de Dimitris Koufontinas, et nous avons résisté à la brutalité de la police. Nous étions à Nea Smirni, où la peur a changé de camp pour celle de l'État. Nous sommes solidaires aux trois détenus des émeutes de Nea Smirni, qui ont été abusés sexuellement, torturés et emprisonnés sous de faux prétextes en raison de la vengeance des flics et nous lutterons pour leur liberté.
Le vendredi 23eme avril, nous appelons à un rassemblement, car nous comprenons que cette situation de terreur constante, d'interdictions, de confusion et d'insécurité est l'occasion idéale pour l'État de préserver et d'étendre son autorité. Parce que nous ne resterons pas les bras croisés, alors que des gens meurent dans les couloirs d'hôpitaux en sous-effectif et sous-financés et alors que toute autre forme de soins médicaux est inexistante. Parce que nous savons que les recrutements massifs dans les forces de police ne sont pas pour notre protection, mais pour les intérêts de leur économie. Parce que nous ne supporterons pas plus de contrôle et d'interdictions et nous ne permettrons plus que nos vies soient définies par six chiffres. Des temps meilleurs ne viendront pas d'eux-mêmes. Un an de quarantaine a prouvé que nous ne devrions avoir aucune confiance dans l'État et ses partis politiques, ni à aucun sauveur, ni à aucun politicien, ni à aucun flic. Face à cette nouvelle crise systémique, qui n'est pas seulement une crise sanitaire, mais aussi une crise socio-économique, c'est nous qu' on va payer à nouveau le prix. Il n'y a pas d'autre solution que de créer un rapport de lutte permanande dans nos quartiers, de descendrer dans la rue à chaque occasion et d'affronter ceux qui décident pour nous, sans nous et contre nous.

SOLIDARITÉ AUX PERSONNES ARRÊTÉES DE NEA SMIRNI
LIBÉRATION IMMÉDIATE DES TROIS MANIFESTANTS DÉTENUS

SORTEZ DANS LE QUARTIER, ÉTEIGNEZ LA TÉLÉVISION
AVEC COMBAT ET LUTTE, LA VIE FLEUT

Squats, groupes anarchistes et camarades
des quartiers du centre d'Athènes

مسيرة ضد المنع وازدراء حياتنا.

الجمعة ٢٣ أبريل ، في الساعة ٦ المساءً ، في ميدان كيبسيلي

ندعو يوم الجمعة ٢٣ أبريل إلى مسيرة. نحن الاشخاص الذين نعمل في السوبر ماركت والمستشفيات والممرضات الداخليين وسائقي التوصيل الذين فقدوا عملهم وتم تخفيض رواتبهم. نحن الأشخاص الذين أجبروا على العزلة وتعاملوا مع العنف .الأبوي والأسري ونوبات الهلع والاكتئاب
الأشخاص الذين طاردتهم الشرطة وغرمتهم لوجودهم في الساحات. قامت الدولة بحبسنا في منازلنا ، وملأت المدينة برجال الشرطة ومنحتهم القدرة على التحكم في حياتنا. أخبرونا أن الفيروس ينتشر في الحدائق والساحات والجبال وعلى الشاطئ ، بينما يجبروننا على العمل في الأماكن المزدحمة والوصول إلى هناك بالحافلات والقطارات المزدحمة. بناء على ذلك ،الناس في الشوارع ، في السجون ومعسكرات الاعتقال ، أو في مستشفيات الأمراض النفسية ، يتعاملون مع الموت الجسدي والعقلي البطيء. أصبحت وسائل الإعلام بسرعة صوت الشرطة واللجان العلمية. ملأونا بالذنب لتغطية مسؤوليتهم وتجاهلهم. لقد غيروا حياتنا في .سيناريو خيال علمي بنهاية سيئة ، تذكرنا بشكل وثيق بالديستوبيا

البعض منا ، خلال العام الماضي ، لم يجلس في المنزل. قاتلنا ضد دخول الشرطة إلى الجامعات ، ودعمنا إضراب ديميتريس كوفونتيناس عن الطعام ، وقاومنا وحشية الشرطة. كنا في نيا سميرني ، حيث تغير الخوف. نحن في تضامن كامل مع المعتقلين الثلاثة في أعمال الشغب في نيع سميرني ، الذين تعرضوا للاعتداء الجنسي والتعذيب والسجن بذرائع كاذبة ، وسنناضل من أجل حريتهم

ندعو يوم الجمعة ٢٣ أبريل إلى مسيرة ، لأننا نفهم أن حالة الإرهاب المستمر والمنع والارتباك وانعدام الأمن هي فرصة مثالية للدولة للحفاظ على سلطتها وبسطها. لأننا لن نقف مكتوفي الأيدي ، بينما يموت الناس في أروقة المستشفيات التي تعاني من نقص الموظفين ونقص التمويل ولن نسمح بتعريف حياتنا بستة أرقام بعد الآن. الأوقات الأفضل لن تأتي من تلقاء نفسها. أمام هذه الأزمة النظامية الجديدة ، التي ليست أزمة صحية فحسب ، بل أزمة اجتماعية واقتصادية أيضًا ، سندفع الثمن مرة أخرى. لا يوجد حل آخر سوى خلق علاقات صراع مدى الحياة في أحيائنا ، ومن الخروج إلى الشوارع في كل فرصة .ومواجهة أولئك الذين يقررون لنا ، بدوننا وضدنا

التضامن مع المعتقلين في نيا سميرني
الإفراج الفوري عن المعتقلين الثلاثة

اخرج في المنطقة المجاورة ، أغلق التلفزيون
مع القتال والنضال ، تزدهر الحياة

القرفصاء والجماعات الأناركية والرفاق من أحياء وسط أثينا